

המדריך הייעיל לסדר פעל

הרבי חייגי ולוסקי, מחבר רב המכבר, הגדה של פסח – 'כפי ישאלך'

ליל הסדר הינו לילה ייחודי, ובשונה מכל מועד ישראלי זה "ליל החינוך". לילה שבו מסבים כולם, המשפחה לדורותיה. את יסודות החינוך היהודי, המושתת על המשכיות, על המסירה מדור לדור, אנו מיישמים בכל חלק וחלק מערב חשוב זה. הילדים תופסים מקום מרכזי וחשוב ביותר ביותר בלילה זה, שבו אנו מקיימים הלכה למעשה את הוראת התורה "והגדת לבןך".

יש הבדל תהומי בין תפיסת היהדות בחינוך לבין הסתכלות אומות העולם, כפי שמצינו בויכוח שבין משה לפרעה. לשאלת מלך מצרים "מי גָּמִים הַהֲלֵכִים" (שמות י, ח) השיב משה: "**בְּנוּרִינוּ וּבְצָקְנִינוּ גָּלֶד בְּגִינוּ וּבְבָנֹתִינוּ**", ותגובה פרעה לא אישרה לבוא, אמרו: "**לֹא כִּן, לֹכֶד נָא מְגֻבְּרִים**". בנגדו לتفسתו של פרעה, עם ישראל מציב את הילדים במרכז, ובאופן מיוחד מציינים זאת בחג הפסח - חג המשפחה.

בחלק מהיערכותנו ליל הסדר, علينا להיות מודעים לאתגרים הרבים שיש בלילה חשוב זה, ונמננה את חלוקם: א. **אתגר לשמר על עירנות הילדים הקטנים**, עד שעה מאוחרת, (МОכר גם משבות השנה...), שלא לדבר על עירנותנו המבוגרים, לאחר תקופה נקיונות ארוכה ומיגעת, כמו גם הכנות לחג ולליל הסדר. ב. משימה לא קללה להחזיק את **כולם בריכוז** במשך כל אמירת ההגדה. ג. מטלה חשובה וקשה הרובצת על כתפי עורך הסדר, **לשלב את כולם**, גدولים וקטנים כאחד. קשה שבעתיים, כשבבב שולחן הסדר מסבים בני גילאים שונים, ולעתים בעלי רകע וידיעות שונות. ד. **הבדלי מנהגים**. בليل הסדר אנו פוגשים מנהגים רבים ושונים, ולא רק בין עדה לעדה, אלא גם בין מסורות, כדוגמת המנהגים המגוונים בעדות האשכנזים, באשר לנטילת הכרפס (תפ"י א, צנו, סלרי ועוד). אתגרים רבים נוספים יש בלילה זה, כשהעיקרី שבהם – **שכולם יהנו מלילת קדוש זה**.

חמשת עקרונות החינוך בליל הסדר

כדי להשיג את מטרתנו בלילה חשוב זה, שנצליח לתרום את ילדינו להשתתף באופן פעיל בשולחן הסדר علينا לפעול בהתאם לחמשת עקרונות החינוך שבמרכזו לילה זה:

1. **מה נשתנה – דרך שאלת ותשובה.** בעל ההגדה התוועה לנו אופן סיפור יציאת מצרים, בדרך שאלת ותשובה, ומדוע? המלבויים מבאר שבדרכ זו הלב מתרגש ומטוער, ומוסיף רבי יחזקאל אברמסקי שלדברים שנאמרים כתשובה לשאלות, יש נעימות וмотיקות מיוחדת. כדי להעשיר את שולחן הסדר, علينا לפעול בדרך זו, ולקיים את מצות סיפור יציאת מצרים.

2. **המחשה – בתחילת ימיגדי** אנו אומרים: "ייכול מרראש חדש? ... לא אמרתי, אלא **בשעה שמצוות מרור מונחים לפניך**". ייחודיות הספר בليل הסדר הוא כשהמצוות, מרור, כרפס ושאר הסימנים לפניו. בليل הסדר עושיםibus הרבה כדי להמחיש את יציאתנו מעבדות חרומות, (כדוגמת חלק מהטעמים ללבישת הקיטל, ח齊ית המצה, אכילת מרור, כרפס ועוד),

3. **סיפור –** "מעשה בר' אליעזר... שהיו מסובין בני ברק והיו **מספרים** ביציאת מצרים...". באמצעות הסיפור אודות 5 התנאים בני ברק, מלמד אותנו בעל הגדה, **של כל אדם חייב** במצב **'סיפור יציאת מצרים'**, כולל חכמים ונבונים. עליינו בספר, ללא פלפולים או דרישות. חיוב זה מוטל על כל אחד ואחד, בוודאי עליינו ביחס לילדינו (שבourke הבא, נרחיב בע"ה אודות האופן, שבו בספר לילדינו ונקיים את מצות סיפור יציאת מצרים).
4. **חזרה ושינון –** את הקטע 'עבדים היינו' אנו מסיימים במיללים "וכל המרבה בספר ביציאת מצרים הרי זה **משמעות**". רבינו ירוחם ליבובי מבהיר שהמילה 'משמעות' מוסבת על המרבה בספר, שכתוצאה מהסיפור נעשה משובח יותר, שמתחזק באמונה. עליינו לשנן ולספר, ככל שניתן ביציאת מצרים, כדי להתחזק ולהזק את בני ביתנו באמונה.
5. **קליות ואגוזים –** עידוד באמצעות מתנות ופרסים. בכל השנה יש חשיבות רבה לעוזד ולתמרץ את הילדים, אולם בלילה זה, הורו לנו חז"ל באופן מיוחד לנוהג כך.
- מומלץ מאד להיערך לפני הסדר עם "קליות ואגוזים", ובתרגום לשפת ימינו, עם **פרסים** ומנתנות. لكنות לפני הסדר משחקים, ספרים, או מנתנות אהובות על הילדים. הם משמשים "תמריץ" מצוי להשתתפות פעילה לשאלות, לתירוצים, לסיפורים, לשירהיפה ובעצם לכל דבר. באמצעות פעילויות אלו ניתן להעשיר את שולחןليل הסדר ולהפכו לחוויה משפחתית מעוצימה. במאמר זה עסקנו ב"מעטפת" שלليل הסדר.

קדש, ורחץ, כרפס, ייחז, מגיד...

בעל הגדה סייר בהגדה חמישה עשר סימנים, קדש, רחץ, כרפס וכו'. מרכזיותليل הסדר הינה בסימן החמיישי, **במגיד**, שהוא גם הסימן הארוך ביותר. אחד האתגרים בלילה הסדר הינו (**בהדמיה**) "הבחנה בין עיקר לטפל". משימה זו חשובה בפרט לאור רצוננו לשתף את הילדים, לפחות עד סוף הסעודה, שמתקימת בשעה מאוחרת יחסית. כמו כן עליינו לגורום עניין רב למשך כל הלילה לכל משתתפי הסדר. בהגדה אין "טפל", אך עליינו להציב מול עינינו לאורך כל הסדר את החשיבות לקיום מצות **'סיפור יציאת מצרים'**, שמקורה בתורה, ולצדיה המצווה המאפיינת לילה זה **"וְהִגְדַּת לְבָנֶךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר..."** (שמות יג, ח).

המגיד פותח באמירת 'הא לחמא ענייא', שנתקנה בבבל, ועל כן נכתבה בארמית. קטע זה נאמר לאחר "יחזי", כדי להסביר לילדים את טעם ה'יחז', שהוחצים את המצה, כדי להידמות לעני, שדרכו לחצות את הפט ולהשאיר חצי ליום המחרת. ויש שסוברים שפסקה זו נתקנה בתחילתليل הסדר, עם סילוק הקערה, כדי לעורר את הילדים שישאלו. בפסקה זו אנו מספרים על המצה, לחם העוני בני ישראל אכלו במצרים.

הקדמה לסיפור יציאת מצרים

לאחר מכון 4 שאלות 'מה נשתנה', שכל ילד מחה בכלייון עיניים לרגע בו יעמוד על כסא וישיר אותן. שאלות 'מה נשתנה' מעוררות תשומת לב לשינויים שבليل הסדר, ובעקבותיהם יינתנו התשובות

שיהו את הבסיס לסיפור יציאת מצרים. הן נשאלות לאחר מזיגת כוס השניה. הילד תמה על השוני מכל שבתות ומועדיו השנה, שביהם שותים רק כוס אחת, ושאל גם על שינויים שייעשו בהמשך.

לאחר שנשאלו ארבע הקושיות, עונה האב לבנו: 'עבדים היינו...'. חז"ל במסכת פסחים (דף קטו) קבעו את הצורך שבה יש בספר את סיפור יציאת מצרים - "מתחילה בגנות ומסיים בשבח". נחלקו הרבה שמואל מהי הגנות שבה פותחים. רב סובר שהגנות היא – 'מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו', ואילו שמואל סובר שהגנות היא 'עבדים היינו לפרעה במצרים' (קטע זה).

אחרי 'עבדים היינו' מביא בעל ההגדה את המעשה המפורסם בחמשת התנאים שהיו מסובים בבני ברק, ובמציאותו מדגים לנו, **שכל אדם חייב במצבו 'סיפור יציאת מצרים'**, כולל חכמים, נבונים, וגдолוי הדור.

גם הקטעים הבאים דברי רב אלעזר בן עזריה, ארבעת הבנים, ועוד, מדברים אודות חשיבות סיפור יציאת מצרים, ומשמשים מעין מבוא למצווה חסובה זו, אך הם עדין לא מוצאות 'סיפור יציאת מצרים' עצמה. לאחר הקדמה נכבדה זו, אנו מגיעים לחלק הראשון של סיפור יציאת מצרים, באמרת 'ארמי אובד אבי', ולאחריו ארבעת פסוקי פרשת הביכורים.

ארמי אובד אבי וירד מצרים

ישאל השואל: מה מקום של פסוקי פרשת הביכורים במרכזוليل הסדר, ועל כך נשיב: בבואהנו לקיים את מוצאות 'סיפור יצי"מ' היה מקום לקרוא את 14 הפרקים הראשונים של ספר שמוט. פרשיות שמוט, וארא, בא ומחצית פרשת שלח מתארות בפרטוט את שעבוד אבותינו במצרים ולאחריו יציאתם משם ביד רמה. כדי "לחסוך" את זמן קריאתם, יהיה נ麝ך שעעה או אף יותר, תיקנו בהגדה לקרוא רק את 4 פסוקי הביכורים, המתארים בתמצית את השעבוד. חסד גדול עשה עמנו בעל ההגדה שפירט וביאר כל מילה מ-4 הפסוקים, ונמחיש את דברנו.

הפסוק הראשון: "ארמי אובד אבי וירד מצרים, וניגר שם במצרים מעט וכייה שם לגוי גדור עצום ונרב". מבאר בעל ההגדה את המילים "וירד מצרים" – 'אנוס על פי הדברו'. את המילים "ויניגר שם", מבאר: 'מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתתקע במצרים, אלא לגור שם, שנאמר...', וכן את שאר המילים.

שני הפסוקים הראשונים עוסקים בשעבוד, השלישי מתאר את זעקה בני ישראל, והרביעי מספר את היציאה מארץ מצרים. בבואהנו לקיים עם ילדינו את מוצאות 'סיפור יציאת מצרים', מן הרואי להתעכב מעט בקריאה קטעים אלו, שכן מדובר בחלק חשוב ומרכזי בקיים מצוה חסובה ומיחודה זו. ישנה חשיבות רבה לעזר מיידי פעם ולשאול או לתאר לילדים חלק מהشعبוד, ולקיים מוצאות יהגדת לבןך'. לא מון הנמנע שהילדים ישאלו את השאלות וanno נשיב להם. **חשיבותו אל ליבנו שלא לפסוח על הקטעים החשובים לקיום מוצאות 'סיפור יצי"מ'.**

בסיום 4 הפסוקים אלו אומרים: "אלו עשר מכות שהביא מקדוש ברוך הוא על המקרים במצרים", ומונים את עשר המכות: דם, צפרדע וכו'. במקביל לאמירת כל מה נוהגים להטיף באכבע מהכוו. רבים האומרים את עשר המכות בזמן קצר ומשיכים הלאה, זהה החמצה גדולה, שכן זהו החלק החשוב והמרכזי בקיום מצות 'סיפור יצי"ם'.

כדי לקיים כראוי את המצוה علينا לשוחח עם בני משפחتنا בכל מה אודוט הניסים הגדולים שהיו בה, על המניעים, מדוע הוכו במכה זו, ומהם הנזקים שהسبה המכחה למצרים. ניתן להרחב ולברר נקודות נוספות בהתאם לאפשרות הזמן ורמת הקשב של המסובים. בדרך זו ניתן לקיים את מצות 'סיפור יצי"ם' כדבוי.

כדי לשתף את הילדים באופן פעיל מומלץ מאד להציג להם את המכחה באמצעות מוחשיים. ניתן להביא בעלי חיים קטנים מפלסטיק כדי להמחיש את מכת ערובה, ניתן להסתיע בנוזל אודום (כדוגמת קיטשוף) כדי לתת ביתוי למכת דם, וכך בכל מכחה. חשוב להמחיש להם בהתאם להבנתם, וכך מקיימים היטב את המצוה.

את עשר המכות אנו מסיימים בסימניו של רבי יהודה, דצ"ך עד"ש באח"ב. הסברים רבים ניתנו לצורך בנקיטת סימנים. ראב"ן מבאר שעשה זאת בדרך חינוכית ברורה, כדי לשנות בדרך קצהה, לדברי חז"ל: "ישנה... לתלמידו דרך קצהה" (פסחים ג' ע"ב). מלמד אותנו שבcheinוך ילדיינו נשתדל תמיד לנוקוט בדרך הקצהה, שבה ניתן להבין, בודאי בליל הסדר.

נסיים את דברינו בפרט חשוב נוסף. בתקופה זו של השנה אנו עוסקים באופן מיוחד בקביניות ובהכנות לקראת החג. כדי לנהל את שולחן הסדר כדת וכדין علينا להיערך מראש. כמה ימים לפני הסדר להקדיש זמן להכנות שאלוות, רعيונות והערות חשובות. הם יסייעו לנו, לשאול שאלות מעניינות בעת הסדר, כדי לשתף את הילדים. בראותנו זמן "רדום" מעט, נסתיע ב"בנק" השאלות שהכננו מראש, "ונשלוף" שאלת שטעור את המסובים ותביא בעקבותיה להשתתפות בני המשפחה. זה קיום מצות 'סיפור יציאת מצרים' לעילא ולעלילא.

יהי רצון שנזכה עוד בשנה זו לאכול מן הזבחים ומן הפסחים.

חג כשר ושמח לכל קוראיינו.

لتגובה – office@shaalti.co.il

הכותב: הרב חגי ולוסקי – מרצה ומחבר סדרת הספרים 'تورתך שאלתי' על התורה, 'בי ישאלך' – על הגודה של פסח, 'מה שאלתך' – על מגילת אסתר.

להרחבה בנושא הגודה של פסח וליל הסדר, באתר 'אחת שאלתי' בקישור <https://shaalti.co.il>